

Ojciec naszej wiary

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- analiza biblijnych fragmentów przybliżających najważniejsze wydarzenia z życia Abrahama;
- rozwijanie umiejętności przezwycięzania trudności w wierze przez postawę pełnego zaufania Bogu na wzór Abrahama.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- własnymi słowami opowiada o powołaniu Abrahama, jego przymierzu z Bogiem i próbie wiary;
- dostrzega analogię między problemami wiary, z jakimi borykał się Abraham, i doświadczeniami własnymi i rówieśników;
- rozumie, iż wiara jest łaską, czyli darem od Boga, nadającym sens życiu człowieka;
- potrafi wyjaśnić znaczenie prób wiary w życiu chrześcijanina, podkreślając przy tym moc wytrwałej modlitwy.

Pojęcia, postaci:

politeizm, Abraham, przymierze Boga z Abrahamem, wiara, Izaak, Sodom i Gomora.

Wartości:

wartość wytrwałej modlitwy; znaczenie prób wiary w życiu chrześcijanina.

proponycja realizacji

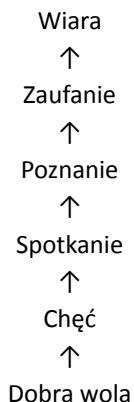
1. Nauczyciel, wprowadzając w temat, mówi, że to, co było omawiane do tej pory, jest nazywane prehistorią biblijną, w której skład wchodzi opis stworzenia świata, opis grzechu pierworodnego, wieża Babel, arka Noego. Natomiast od historii Abrahama rozpoczyna się historia zbawienia.
2. Nauczyciel zadaje uczniom pytanie, czym jest wiara i jakie uczniowie znają przykłady wiary z dnia codziennego. Dlaczego jednym wierzymy, a innym nie?

3. Uczniowie zapisują w zeszytach:

Wiara jest łaską, a więc darem Boga dla człowieka. Wiara jest nieustannym trwaniem przy Bogu, niezależnie od tego, czy jest dobrze, czy źle. Wiara jest nieustannym odkrywaniem Boga w swoim życiu.

4. Uczniowie czytają z podręcznika teksty biblijne wraz z komentarzami. Analiza tekstów: Kim był Abraham? Czego zażądał od niego Pan Bóg? Jaką obietnicę Bóg dał Abrahamowi? Jaką drogę duchową musi przebyć człowiek, żeby uwierzył?

Nauczyciel rysuje na tablicy schemat, a uczniowie przerysowują go do zeszytów:

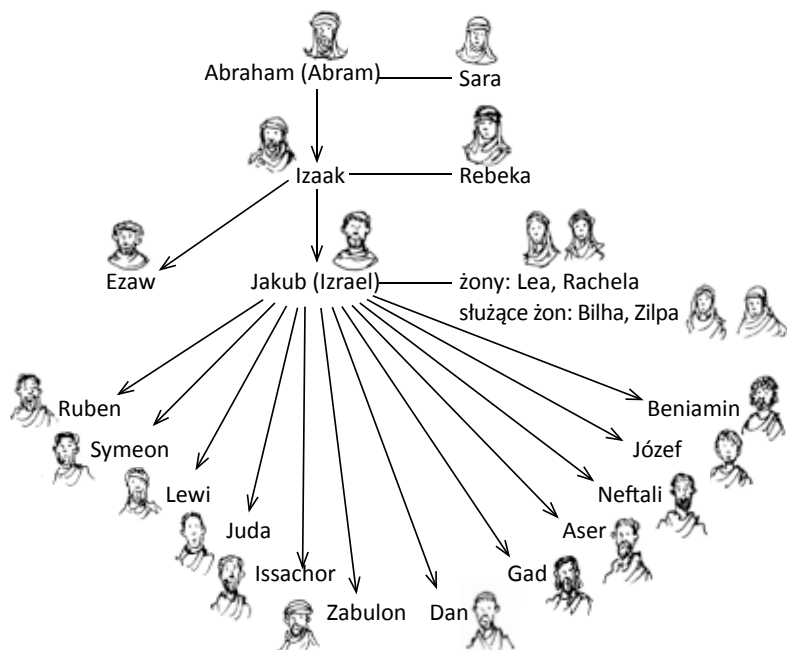
Żeby poznać w swoim życiu Boga i podążać drogą wiary, każdemu człowiekowi potrzebna jest dobra wola.

5. Uczniowie czytają fragment *Próba wiary*. Analiza: Czego Bóg zażądał od Abrahama? Na czym polegała ofiara z Izaaka? Czego zapowiedzią była ofiara Izaaka?

6. Nauczyciel dyktuje notatkę do zeszytu:

Abraham jest nazywany ojcem wszystkich wierzących, ponieważ uwierzył wbrew nadziei, Bogu, który mu się objawił. Pochodził z Ur Chaldejskiego. Razem ze swoją żoną udał się do Kanaanu, żeby wypełnić Boży plan. Abraham jest ojcem (patriarchą) Narodu Wybranego.

7. Nauczyciel i uczniowie rysują schemat drzewa genealogicznego patriarchów.

W ten sposób powstało 12 pokoleń synów Izraela.

Modlitwa: *Akt wiary.*

praca domowa

Odczytanie z podręcznika tekstu *Bóg wysłuchuje tych, którzy mu ufają* i odpowiedź na pytania z podręcznika.

inna propozycja pracy na lekcji

Do prezentacji historii Abrahama można przygotować mapkę jego wędrówki. Trzeba ukazać, że Abraham jest konkretnym człowiekiem żyjącym w określonym czasie i miejscu. Jest to istotne, ponieważ uczniowie są skłonni odczytywać historię Abrahama w kategoriach mitu.

Na tablicy należałoby wypisać etapy życia Abrahama. A potem byłoby wskazane porównać te etapy z etapami życia ludzi współczesnych. Można się wówczas zastanowić, jakich dróg wyjścia szukały znane uczniom osoby. Wskazane by było w tym miejscu powiedzieć również o współczesnych przykładach heroicznej wiary.

Temat, który może się pojawić w trakcie niniejszej jednostki, to powołanie. W wypadku historii Abrahama warto jest podkreślenia to, że Bóg wolno, stopniowo, ale konsekwentnie, wypełnia obietnicę.

W jednostce tej, a także w pozostałych, można wykorzystać filmy o historii patriarchów. Należałoby jednak unikać na tym poziomie filmów animowanych. Trzeba również pamiętać, że lekcje nie mogą przerodzić się w ciągłą projekcję filmową. Proponuje się zatem, by wyświetlić jeden film w całości, albo też fragmenty filmów wyświetlać jako uzupełnienie omawianego materiału.

Korelacja z innymi przedmiotami:

- ✓ język polski – ofiara Abrahama oraz Sodom i Gomora w literaturze, znaczenie nadziei w życiu człowieka i społeczeństw;
- ✓ plastyka – ofiara Abrahama oraz Sodom i Gomora w malarstwie.

materiały do wykorzystania

POEZJA

*Przeciw nadziei, co stoi na chmurze
łez, prędkim wichrom rzuciwszy kotwicę,
I obrócony wzrok trzyma na burze
I nawałnice,
W niezgaste gwiazdy ufam wśród zawiei
Przeciw nadziei.*

*Sam Bóg zagasił nad nami pochodnię
I na mogiły strząsnął jej popioły.
Idziem, jak idą bezdomne przechodnie,
Z zwiędłymi czoły,
A stopy naszej zasypuje ślady
Wicher zagłady...*

*Przecież o zmierzchu skrzydłami bijąca
I piekiel naszych ogarniona sferą,
Oczyrna szukam dnia blasków i słońca,
Contra spem spero...*

*I w mogił głębi czuję życia dreszcze,
I ufam jeszcze...*

*Przeciw nadziei i przeciw pewności
Wystygłych duchów i śmierci wróżbitów
Wierzę w wskrzeszenie popiołów i kości,
W jutrznię błękitów...
I w gwiazdę ludów wierzę wśród zawiei,
Przeciw nadziei!*

Maria Konopnicka, *Contra spem spero* (fragment)

komentarz

Maria Konopnicka pisała swój wiersz w okresie niewoli narodowej. Stąd atmosfera wiersza pełna smutku i przygnębienia. Ale właśnie pośród smutku ufa Bogu, ma nadzieję na wolność dla Ojczyzny. Tę myśl wyraża też łaciński tytuł utworu: *Contra spem spero* – Mam nadzieję wbrew nadziei.